

ZAKLJUČAK

Na uzorku od 246 učenika starosne dobi od 16—19 godina primjenjeno je 13 antropometrijskih i 16 psihomotornih testova kao varijabli prediktora i ocjene iz školskog predmeta tjelesni odgoj kao varijable kriterija.

Faktorskom analizom morfoloških i motoričkih varijabli izolirano je 6 faktora koji su objasnili 69% ukupne varijance primjenjenih testova, a interpretirani su kao: faktor mekog tkiva (više masno tkivo), faktor motoričke informiranosti (subkortikalna regulacija kretanja), faktor skeleta (više longitudinalna dimenzionalnost), faktor generalne brzine, faktor za rješavanje kompleksnih motoričkih problema i ispoljavanje maksimalne tjelesne snage (faktor regulirane snage) i faktor dijametara lakta i koljena koji diferenciraju učenike na dva suprotna konstitucijska tipa.

Regresionim je postupkom utvrđena veza između izoliranih faktora i školskog uspjeha u tjelesnom odgoju. Dobivena je dosta visoka multipla korelacija (.68) za tjelesni odgoj pa su dobiveni faktori dobri predikatori uspjeha u tjelesnom odgoju.

Faktor odgovoran za rješavanje kompleksnih motoričkih problema i ispoljavanja maksimalne tjelesne snage (faktor regulirane snage) najviše utječe na uspjeh u tjelesnom odgoju. Dosta slabiji predikator uspjeha u tjelesnom odgoju je konstitucionalni tip karakteriziran znatno razvijenijim skeletom nogu u odnosu na ruke što pridonosi efikasnijoj realizaciji nekih koordinacijskih zadataka koji su slični onima u kineziološkim aktivnostima, kao i faktor motoričke informiranosti (subkortikalna regulacija kretanja).